

COALITIE DIERENWELZIJSORGANISATIES NEDERLAND
POSTBUS 543 • 1180 AM AMSTELVEEN • WWW.CDON.NL

Amstelveen, 18 april 2012

Betreft: Verdrag inzake de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed

Geachte leden van de commissie OC&W,

De vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap buigt zich momenteel over het verdrag inzake de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed. Enkele fracties hebben daarover al vragen en opmerkingen geformuleerd naar aanleiding van de brief van de minister van Buitenlandse Zaken d.d. 2 maart 2012.

De Coalitie DierenwelzijnsOrganisaties Nederland (CDON), bestaande uit 23 dierenbeschermingsorganisaties en met een gezamenlijke achterban van ongeveer een half miljoen burgers, zou in dit verband graag willen wijzen op mogelijk onbedoelde consequenties die het verdrag – of althans de uitwerking daarvan – zou kunnen hebben, met name als het aankomt op de aantasting van het welzijn van dieren.

Het begrip ‘immaterieel erfgoed’ is heel breed. Het omvat onder meer ‘sociale gewoonten, rituelen, feestelijke gebeurtenissen’. In de Nota van toelichting wordt de indruk gewekt dat deze per definitie beschermwaardig zijn. Het is echter een feit dat er zeer afkeurenswaardige culturele tradities zijn waarvan een zich verder beschavende maatschappij afscheid heeft genomen of zou moeten nemen; tradities die in het historisch museum zouden moeten worden bijgezet in plaats van in leven gehouden. Culturele gebruiken als vrouwenbesnijdenis en weduweverbranding zijn voor de hand liggende voorbeelden hiervan.

Het verdrag inzake de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed zou in dit opzicht makkelijk misbruikt kunnen worden om onwenselijke sociaal-culturele praktijken in stand te houden. Immers, staten die partij zijn bij het Verdrag stemmen, zoals de Nota van toelichting stelt, ‘ermee in maatregelen te nemen ter bescherming, ontwikkeling en promotie van immaterieel erfgoed. Dit doen zij door het voeren van een algemeen beleid, door het aanwijzen van een of meerdere competente instellingen en door het aanmoedigen van wetenschappelijk, artistiek en technisch onderzoek.’

Dat deze vrees niet slechts theoretisch is, bewijst de huidige lobby van de stierenvechtindustrie in Spanje om het wrede ‘vermaak’ van stierenvechten op de lijst van immaterieel erfgoed te krijgen. Zou de industrie daarin slagen – en dat is niet denkbeeldig – dan zouden publieke middelen, waaronder die van Nederland, via het UNESCO Fonds voor het Immaterieel Cultureel Erfgoed worden aangewend om deze grievende vorm van dierenmishandeling te bevorderen.

**Comité Anti Stierenvechten • Compassion In World Farming Nederland • Hondenbescherming
IFAW (International Fund for Animal Welfare) • Milieudefensie • Nederlandse Vegetariërsbond
Nederlandse Vereniging voor Veganisme • Sophia-Vereeniging tot Bescherming van Dieren • Stichting AAP
Stichting Bont voor Dieren • Stichting Brooke Hospital for Animals Nederland • Stichting Comité
Dierennoodhulp**

**Stichting Dier en Recht • Stichting De Faunabescherming • Stichting Rechten voor al wat leeft
Stichting Varkens in Nood • Stichting Vier Voeters • Stichting Vissenbescherming • Stichting Wakker Dier
Wilde Dieren de Tent Uit • World Animal Net • WSPA Nederland • Zeehondencreche Lenie ‘t Hart**

COALITIE DIERENWELZIJSORGANISATIES NEDERLAND
POSTBUS 543 • 1180 AM AMSTELVEEN • WWW.CDON.NL

In Nederland zelf zijn dergelijke diereengevechten gelukkig al lang bij wet verboden, maar dat wil niet zeggen dat Nederland gevrijwaard zal blijven van pogingen door bepaalde belangengroepen om gewoonten op de lijst van immaterieel erfgoed te krijgen die aan dieren schade berokkenen. Te denken valt aan de praktijk van het rapen van kievitseieren. Die zorgt voor veel verstoring, stress en een aantasting van het broedsucces van de kievit, waarvan de populatie toch al onder druk staat. En zonder dat daar een redelijk doel mee is gediend – als zodanig druist het in tegen de grondslag van de Nederlandse dierenbeschermingswetgeving. In het kader van de Flora- en faunawet is het rapen van kievitseieren ook verboden, al is daar ontheffing voor mogelijk. Het verlenen van een ontheffing op een verbod of het verlenen van actieve staatssteun en –promotie zijn echter nog weer twee heel verschillende zaken.

Afsluitend, de Coalitie DierenwelzijnsOrganisaties Nederland wil erop aandringen dat in de besluitvorming over en implementatie van het verdrag inzake de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed er nauwgezet voor wordt gewaakt dat het welzijn van dieren niet wordt geschaad. Aangezien het verdrag een *bottom up*-benadering voorstaat, is de CDON gaarne bereid hierbij een rol te spelen.

Onder dankzegging voor uw welwillende aandacht, verblijf ik.

Met vriendelijke groet,

Dr. Dirk-Jan Verdonk, voorzitter CDON

cc. leden van de commissie ELI

Comité Anti Stierenvechten • Compassion In World Farming Nederland • Hondenbescherming
IFAW (International Fund for Animal Welfare) • Milieudefensie • Nederlandse Vegetariërsbond
Nederlandse Vereniging voor Veganisme • Sophia-Vereeniging tot Bescherming van Dieren • Stichting AAP
Stichting Bont voor Dieren • Stichting Brooke Hospital for Animals Nederland • Stichting Comité
Dierennoodhulp

Stichting Dier en Recht • Stichting De Faunabescherming • Stichting Rechten voor al wat leeft
Stichting Varkens in Nood • Stichting Vier Voeters • Stichting Vissenbescherming • Stichting Wakker Dier
Wilde Dieren de Tent Uit • World Animal Net • WSPA Nederland • Zeehondencreche Lenie 't Hart